

Evolució del TDAH al llarg de la vida

Només entre un 10 i un 20% de les persones amb TDAH presenten una remissió funcional en la vida adulta.

El TDAH és un trastorn que, en major o menor grau, persisteix al llarg de tota la vida. En el cas del TDAH no tractat es considera que només en un 10 - 20% dels casos existeix el que s'anomena una remissió funcional, és a dir, absència de manifestacions del trastorn amb repercussió en la vida de l'individu (Biederman 2005). Segons diferents estudis, un 75% de nens amb TDAH seran adolescents amb TDAH i, d'aquests adolescents, un 50% seran adults amb TDAH (Wilens TE 2004). La prevalença del TDAH en la població adulta es calcula entre el 3-4%.

Un 75% dels nens seguiran patint TDAH en l'adolescència, i un 50% d'ells seran adults amb TDAH.

La prevalença d'adults amb TDAH en la població general és entre un 3 i un 4%.

La repercussió en la vida adulta pot ser deguda a símptomes residuals del TDAH, a la repercussió o problemes secundaris al TDAH de la infància o ambdues coses alhora. Els problemes secundaris seran els derivats de l'escassa formació acadèmica, problemes socials, conductes de risc, etc. Aproximadament un 20% de nens TDAH seran adults amb simptomatologia greu. El tractament durant la infància incidirà en la prevenció dels problemes secundaris, especialment els derivats del fracàs escolar, baixa autoestima i marginalitat social.

Per veure altres capítols sobre TDAH visiti el quadern de FAROS Sant Joan de Déu:

[L'aprenentatge en la infància i l'adolescència. Claus per evitar el fracàs escolar](#)